

Ugy-e jó így újultnak lenni végre már?
 Panasztalan mindig többé teljesedni.
 Életünket munka s szerelem szépíti,
 igaz étletté és mindig méltó harccá.

KISS LAJOS

CURRICULUM VITAE

Tanultam rendhagyó igéket,
 fütyölve fűrészeltém fát.
 Megpróbáltam a zsákolást is
 és mélyre vágtam a kapát.
 A kosztom úgy koldultam össze,
 de a péntekem kimaradt
 s a berkenyefán vacsoráztam,
 míg tömve volt a kirakat.
 Egy osztálytársam eltiltották
 tőlem, hiszen olyan hiú
 ábránd volt vele barátkoznom,
 mert nem voltam úri fiú.
 A pénzem soha nem fogyott el,
 mert aprajából se jutott;
 aki szeretett: nem szeretett,
 legföljebb sajnálni tudott.
 Láttam, ki sokat nem veszíthet,
 az a jég hátán is megél:
 így röpitett a nagyvilágnak
 a tanítói oklevél.
 Mikor a hadban elvegyültem,
 nem ösmertek a várnagyok:
 szegény apám csak kómíves volt,
 rosszul írta a tárgyragot.
 Öregapám még ezt se tudta,
 nyáját terelt és furulyált;
 származásommal dicsekedni
 „jobb társaságban“ nem dukált.
 Nem voltam úr, paraszt se voltam;
 mint rúgott kutya, úgy loholtam
 a harmincadik évemig,
 aho! e sok batyut elejtem
 őt most én tündökölni sejtem
 a jövő világ fényeit.

PAKOLICZ ISTVAN